

Juli/augustus 1988

"Gaat in door de enge poort"

(Mattheüs 7 : 13a)

Hoe zit dat toch met die "Enge Poort"?
Een van de vele christelijke liedekens luidt:
Ik zie een poort wijd open staan!
Maar Huet zong: In dit leven is een pad
Slechts door weinigen betreden.

Op deze zaken willen we eens letten in deze meditatie. Misschien hebben beide zangers gelijk. Of zouden ze geen van beide gelijk hebben? Tot die laatste gedachte voel ik me het meest aangetrokken.

Dat betekent dan wel, dat ik nooit gelijk heb, en dat de Heere alleen het gelijk aan Zijn kant heeft!

Wat is toch die "enge poort" en die "nauwe weg"? Staat die enge poort aan het begin of aan het einde van de weg?

Mensen zien een poort wijd open staan. Dat kan waar zijn. Er is een geopende deur! Er is een gescheurde voorhang! Er is een toegang tot de troon der genade! Er is een verse en levende weg!

Toch zou ik voorzichtig willen vragen: Hoe bedoelt u dat, van die wijde poort? Is die poort zo wijd, dat u er met al uw bagage doorheen kunt? Bent u niet te zwaar? Is die poort zo wijd, dat u met al uw zelfingenomenheid ... godsdienstigheid ... naar binnen kunt?

Hebben we misschien op die manier de poort niet aangepast aan onze afmetingen?

't Zou kunnen zijn, dat we met onze wijde poort en brede weg, de toegang versperd vinden.

We zouden geconfronteerd kunnen worden met het "oog van de naald", of met een gerechtigheid die overvloediger moet zijn dan die der farizeën en schriftgeleerden!

Daar zegt een ander: Juist, dat heb je goed gezegd! Van mij mag je het nog veel scherper zeggen. Je kunt niet genoeg waarschuwen tegen de oppervlakkige godsdienst.

Duizenden bedriegen zich voor een nimmer eindigende eeuwigheid. Tegenwoordig denken de mensen dat ze zomaar bekeerd zijn.

Je hoort maar zo weinig van mensen die bekeerd worden zoals het oude volk bekeerd werd. Allemaal licht en dicht. 't Ware volk moet je met een lantaarntje zoeken .....

daar schiet me te binnen wat een zeker dokter me vertelde. Hij was dokter in een flinke

JULI/AUGUSTUS 1988 (NR 198)

dorpsgemeenschap.

Toen ik hem vroeg naar de geestelijke welstand van z'n patiënten, zei hij: Bij ons heb je ze in soorten: 1. Au, Au! 2. Nauw, Nauw! 3. Mauw, Mauw! 4. Gauw, Gauw!

Ik vond het een veelzeggend antwoord.

Misschien zou het een uitgangspunt kunnen vormen voor de zoveelste kaart van kerkelijk Nederland?

Wel vroeg ik me af: Zou er ook nog een vijfde colonne te vinden zijn onder de dorpelingen?

Aan de tweede partij, de stem van de gesloten poort, zou ik willen vragen: Kunt u door de enge poort? Of is juist ook uw ingaan onmogelijk? Waarom? Omdat u met uw oordeel over uw naaste totaal tegengesteld bent aan de hemelse Vader, die Zijn zoon doet opgaan over bozen en goeden! Omdat u, met uw oordeel, de poort verspert voor die oppervlakkige naaste ... die heidense naaste ... die zondige naaste enz.

U stuitert af tegen de muur, waar voor u geen poort in is. Daarom, dat u de liefde der waarheid miskent ... omdat u als god, niet de ware God, maar de door u uitgedachte god wilt zijn. Juist uw oordeel ... uw manier van leven en reageren ... uw kleine gedachten, maakt u te groot voor de enge poort.

Dit gif is haast nog dodelijker dan het gif van de "open poort" mensen. Zelfs jonge mensen heb ik horen spreken uit zulk een giftige atmosfeer. Snotneuzen, die al een duit in het zakje doen als het ging over het oordelen van de naaste, zonder ook maar iets te beseffen van de balk in eigen oog.

Wanneer we nu Au Au en Nauw Nauw en Mauw Mauw en Gauw Gauw in een grote zak stoppen en in het "diepe" gooien, wie komt er dan boven?

Wat blijft er van mij en u over, als de grote Wetgeleerde, Jezus, ons de heilige Wet gaat verklaren?

Wat blijft over van onze godsdienstige uitzinnigheid of rechtzinnigheid?

Voorwaar - de poort is eng en de weg is nauw, die naar het leven leidt! Niet de splinter in het oog van de naaste, maar de balk die in mijn oog is, belet me de ingang door de enge poort. Die poort staat wel open, maar niet voor mij! Die niet liefheeft, heeft God niet gekend ... wie zijn leven zal zoeken te behouden, zal hetzelfde verliezen!

Lezer ... lees er niet overheen! Lees het eens met het oog op de naaste! Wie anders is uw naaste dan Hij, die Barmhartigheid deed!

Ja, maar dan heb ik geen leven meer ... dan word ik wanhopig ... dan kan ik nooit meer zalig worden! De wereld? Ja, die kan zalig worden, iedereen ... maar ik ben verloren!

U hebt gelijk! U bent tot een goede en oude waarheid gekomen: Bij mensen is het onmogelijk. Niet bij andere mensen, maar bij mijzelf is het onmogelijk.

Nu is er nog een GROTERE waarheid: Wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God ... God in Christus!

U weet: We gingen in de zak, in het diepe, en niemand kwam boven.

De zanger van de wijde poort en de spreker van de gesloten deur beginnen te stikken. Maar de Zaligmaker van zondaren laat het niet bij: gaat in door de enge poort! Hij vervolgt, telkens weer: Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en

JULI/AUGUSTUS 1988 (NR 198)

u zal opengedaan worden.

De biddende geeft te kennen: Ik weet het niet meer.

De zoekende geeft te kennen: Ik heb "het" verloren.

De kloppende laat ons weten: Ik sta buiten.

Zo blijft anders niet over dan een armzalig zondaar. Mensen, die, heel persoonlijk, worden aangesproken door de grote Verklaarder van de Wet. Hier leert de rechtzinnige dat hij met z'n ijdele waan rijp is voor de eeuwige ondergang.

Zangers van de wijde poort zien zich de weg verspert door hun eigengemaakte poort.

De waarschuwende man wordt een gewaarschuwd man. De uitgestoken vinger wordt naar binnen gebogen.

Zó eng is de poort, dat ons hele bestel begint te wankelen.

Eersten worden laatsten en laatsten worden eersten.

GAAT IN DOOR DE ENGE POORT! Dit woord, vol erbarmen openbaart onze erbarmelijke staat. Een afgod hebben we gediend en aanbeden, in plaats van de levende God. Ik dacht te weten, maar ik weet niet. Ik dacht te hebben, maar ik heb niet. Ik dacht anderen te moeten oordelen, maar ik word zelf geoordeeld.

Anderen zag ik, op weg naar de hel, maar ik moet naar de hel.

Tollenaren en zondaren kunnen wel zalig worden, maar ik ben een geveinsde. Toe, doe uzelf geen kwaad! Jezus spreekt: Ga in door de enge poort! U voelt nu wel aan wat de enge poort is? Jezus staat daar voor ons: Laat los, en gij zult losgelaten worden!

Laat alle pretenties varen. Neem uw kruis op! daar gaat de veroordeelde ... ziet, hij bidt!

Hem wordt gegeven. Er is geen bekeerd mens meer. Hier staat een mens, zonder meer.

Maar dáár staat de ware Wijnstok! Dáár is de Deur! Geen erepoort, naar vleselijk begrip! Het is een Poort van gerechtigheid, bloed en tranen.

Een Poort van Liefde tot in de dood. De ontledigde Middelaar. Zijn stem klinkt ons tegen: Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.

Alle dingen dan, die gij wilt dat u de mensen zouden doen, doet gij hun ook alzo; want dat is de wet en de profeten.

Zo iemand in Mij niet blijft, die is buiten geworpen, gelijkewijs de rank, en is verdord.

Hierin in Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt; en gij zult Mijn discipelen zijn.

Gij zijt Mijn vrienden, zo gij doet, wat Ik u gebiede.

Lieve lezer, waar ons leven op mag houden, daar vangt het leven van Christus aan. In Christus is ons leven reeds voorbij. In onszelf is het niet zomaar voorbij. Tot de laatste dag blijft Jezus woord ons volgen en vervolgen: Gaat in door de enge poort! Tenslotte zullen we ons leven definitief verliezen met de laatste ademtocht. Gelukkig als we hier, op de nauwe weg, reeds adem tekort komen.

Gelukkig als de zin van Christus onze onzin gaat verdringen, opdat het leven van Jezus in ons sterfelijk lichaam zou geopenbaard worden.

Vriendelijk dank! trouwe Leidsman, dat U ons blijft toezeggen: Gaat in door de enge poort!

Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag.

JULI/AUGUSTUS 1988 (NR 198)

En: Wat vree heeft elk, die Uwe Wet bemint!!!

Nooit heeft iemand zooveel kwaads,
Zooveel gruwelijks bedreven;
Maar 't besluit Uws grooten raads
Riep mij uit den dood in 't leven.
Welk een wonder van gena,
Als ook ik, verlost, geheiligd,
Eens die feestzaal binnenga,
Eeuwig voor het kwaad beveiligd!
Geef me er de allerlaagste plaats,
grootte God van dood en leven!
Nooit werd iemand zooveel kwaads,
Zooveel gruwelijks vergeven.

Ds. D.Ch. Overduin